

Решение на Съда (пети състав) от 12 декември 2013 г. (преюдициално запитване от Tribunal de première instance de Liège — Белгия) — Guido Imfeld, Nathalie Garcet/État belge

(Дело C-303/12) ⁽¹⁾

(Свобода на установяване — Равно третиране — Данък върху доходите — Законодателство за избягване на двойното данъчно облагане — Доходи, получени в държава членка, различна от държавата членка на пребиваване — Метод на освобождаване със защитна клауза за прогресивно подоходно облагане — Частично отчитане на личното и семейното положение — Загуба на някои данъчни предимства, свързани с личното и семейното положение на работника)

(2014/C 52/23)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal de première instance de Liège

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Guido Imfeld, Nathalie Garcet

Ответник: État belge

Предмет

Преюдициално запитване — Tribunal de première instance de Liège — Тълкуване на член 39 ЕО — Разпоредби, предвидени в спогодби и в национално законодателство във връзка с двойното данъчно облагане — Доходи от професионална дейност, получени изцяло в държава членка, различна от държавата на пребиваване, и обложени в нея — Частично отчитане на личното и семейното положение в държавата по произход на доходите — Изчисление на данък върху дохода в държавата по пребиваване с прилагане на метода на освобождаване със защитна клауза за прогресивно подоходно облагане — Загуба на данъчните предимства, свързани с личното и семейното положение

Диспозитив

Член 49 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че той не допуска прилагането на данъчна правна уредба на държава членка, каквато е разглежданата в главното производство, която има за последица лишаването на съпругеска двойка, пребиваваща в тази държава и получаваща едновременно доходи в нея и в друга държава членка, от реалното ползване на определено данъчно предимство поради реда и условията за неговото прилагане, докато тази двойка би имала правото да се ползва от него, ако съпругът с по-високи доходи не беше получавал всичките свои доходи в друга държава членка.

⁽¹⁾ ОВ C 287, 22.9.2012 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 12 декември 2013 г. (преюдициално запитване от Consiglio di Stato — Италия) — Ministero dello Sviluppo Economico, Autorità per la Vigilanza sui Contratti Pubblici di lavori, servizi e forniture/Soa Nazionale Costruttori — Organismo di Attestazione Spa

(Дело C-327/12) ⁽¹⁾

(Членове 101 ДФЕС, 102 ДФЕС и 106 ДФЕС — Публични предприятия и предприятия, на които държавите членки предоставят специални или изключителни права — Предприятия, натоварени с управлението на услуги от общ икономически интерес — Понятия — Организации, отговарящи за проверката и сертифицирането на изпълнението на условията, изисквани по закон от предприятията — Изпълнители на обществени поръчки за строителство — Член 49 ДФЕС — Свобода на установяване — Ограничаване — Обосновка — Защита на получателите на услугите — Качество на услугите по сертифициране)

(2014/C 52/24)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Ministero dello Sviluppo Economico, Autorità per la Vigilanza sui Contratti Pubblici di lavori, servizi e forniture

Ответник: Soa Nazionale Costruttori — Organismo di Attestazione Spa

В присъствието на: Associazione nazionale Società Organismi di Attestazione (Unionsoa), SOA CQOP SpA

Предмет

Преюдициално запитване — Consiglio di Stato — Тълкуване на членове 101, 102 и 106 ДФЕС — Понятие за „публични предприятия и предприятия, на които държавите членки са предоставили специални или изключителни права“ и за „предприятия, които са натоварени с функцията да оказват услуги от общ икономически интерес“ — Структури, на които е възложено да проверяват и удостоверяват спазването на поставените от закона условия от предприятията, извършващи обществено строителство — Национална правна уредба, която задължава тези структури да прилагат минимални тарифи

Диспозитив

Членове 101 ДФЕС, 102 ДФЕС и 106 ДФЕС трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат национална уредба като разглежданата в главното производство, която предвижда по отношение на дружествата, притежаващи качеството на сертифициращи органи (Società Organismi di Attestazione), режим на минимални тарифи за предоставяните услуги по сертифициране на предприятията, желаещи да участват в процедури по възлагане на обществени поръчки за строителство.

Такава национална уредба представлява ограничение на свободата на установяване по смисъла на член 49 ДФЕС, но тя е в състояние да гарантира осъществяването на целта за защита на получателите на тези услуги. Запитващата юрисдикция следва да прецени дали предвид в частност начина на изчисляване на минималните тарифи, по-специално в зависимост от броя на квалификационните категории, за които е издаден сертификатът, посочената национална уредба не надхвърля необходимото за постигане на тази цел.

(¹) ОВ С 295, 29.09.2012 г.

Решение на Съда (трети състав) от 12 декември 2013 г. (преюдициално запитване от Tribunale di Napoli — Италия) — Carmela Carratù/Poste Italiane SpA

(Дело C-361/12) (¹)

(Социална политика — Директива 1999/70/ЕО — Рамково споразумение относно срочната работа — Принцип на недопускане на дискриминация — Понятие „условия за наемане на работа“ — Национална правна уредба, която предвижда различни режими на обезщетяване при незаконосъобразно определяне на срок на трудов договор и при незаконосъобразно прекратяване на трудов договор за неопределено време)

(2014/C 52/25)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale di Napoli

Страни в главното производство

Ищец: Carmela Carratù

Ответник: Poste Italiane SpA

Предмет

Преюдициално запитване — Tribunale di Napoli — Тълкуване на клауза 4 от Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (CEEP) (ОВ L 175, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 129) — Приложно поле — Понятие за условия на труд — Хоризонтално прилагане на директивата — Понятие за държавен орган — Тълкуване на член 47 от Хартата на основните права и на член 6 от ЕКПЧ — Принцип на равностойност — Национално законодателство, което предвижда в случаите на незаконосъобразно установяване на срок на действие на трудов договор общо обезщетение за периода от прекратяването на трудовото правоотношение до възстановяването на работното място, което обезщетение е ограничено до размер от 2,5 до 12 месечни заплати, равняващи се на последното действително общото възнаграждение — Обезщетение, което е по-малко както от обезщетението, предвидено в общото гражданско право, така и от това, което е предвидено в случаите на незаконосъобразно прекратяване на трудов договор за неопределено време.

Диспозитив

1. Клауза 4, точка 1 от Рамковото споразумение относно срочната работа, приложено към Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (CEEP), трябва да се тълкува в смисъл, че на нея може да се прави пряко позоваване срещу държавно образуване като Poste Italiane SpA.
2. Клауза 4, точка 1 от същото рамково споразумение относно срочната работа трябва да се тълкува в смисъл, че понятието „условия за наемане на работа“ обхваща обезщетението, което работодателят дължи на работника при незаконосъобразно определяне на срок на трудовия му договор.
3. Макар споменатото рамково споразумение да допуска държавите членки да въведат по-благоприятно третиране от това, което то предвижда за работниците на срочни трудови договори, клауза 4, точка 1 от това рамково споразумение трябва да се тълкува в смисъл, че тя не налага еднакво третиране на обезщетението при незаконосъобразно определяне на срок на трудов договор и на това при незаконосъобразно прекратяване на договор за неопределено време.

(¹) ОВ С 295, 29.9.2012 г.

Решение на Съда (трети състав) от 12 декември 2013 г. (преюдициално запитване от Supreme Court of the United Kingdom — Обединено кралство) — Test Claimants in the Franked Investment Income Group Litigation/Commissioners of Inland Revenue, Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Дело C-362/12) (¹)

(Съдебна защита — Принцип на ефективност — Принципи на правна сигурност и на защита на оправданите правни очаквания — Връщане на недължително платеното — Способи за защита — Национално законодателство — Намаляване на давностния срок за предвидените иски без предупреждение и с обратна сила)

(2014/C 52/26)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Supreme Court of the United Kingdom

Страни в главното производство

Ищци: Test Claimants in the Franked Investment Income Group Litigation

Ответници: Commissioners of Inland Revenue, Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs